

B-em a neř H-ová. Podle řu 270 řís. 5 tr. ř. bylo povinností nalézacího soudu tuto stránku skutku v rozsudkových důvodech náležitě probrati a zjistiti. Jeřto nalézací soud věc po této stránce nezkoumal a potřebných zjiřtění neučinil, provedená zjiřtění jsou vzhledem k vytýčenému právnímu názoru nejasná a neurčitá, je rozsudek v tomto směru právně pochybený a v rozhodném výroku neúplný. Bylo proto zmateční stížnosti podle řu 288 řís. 1 a 3 tr. ř. vyhověti, napadený rozsudek zruřiti jako zmatečný a věc odkázati na soud prvě stolice k novému projednání a rozsouzení.

Čís. 2685.

Pomoc k nedokonanému vyhnání cizího plodu jest možna.

Podmínkou zločinu vyhnání plodu (§ 144 tr. zák.), jakoř i pokusu tohoto zločinu (§ 8 tr. zák.) a pomáhání k němu (§ 5 tr. zák.) jest, by plod byl v době zákroku živý; stačí však po případě zjiřtění, že nenastaly takové poruchy v těhotenství, které nasvědčují tomu, že plod byl v době zákroku již odumřelý.

Skutková podstata zločinu nedokonaného vyhnání plodu předpokládá, že vstříknuté tekutině byl dán směr do dělohy.

(Rozh. ze dne 7. března 1927, Zm I 597/26.)

Nejvyšší soud jako soud zruřovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obřalované do rozsudku krajského soudu v Mostě ze dne 30. srpna 1926, pokud jím byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem podle řu 5, 8, 144 tr. zák., zruřil napadený rozsudek a věc vrátil nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a o ní rozhodl, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Zmateční stížnosti, jeř uplatňuje důvody zmatečnosti podle řís. 5 a 9 a) řu 281 tr. ř., nelze upříti oprávněni. S hlediska řís. 9 a) řu 281 tr. ř. namítá stížnost, že pomoc k nedokonanému vyhnání cizího plodu je prý právnicky nemožná. V tom směru jest stížnost na omylu. Předpokladem trestnosti jednání, které se jeví jako spoluvina ve smyslu řu 5 tr. zák. je, by hlavní čin, jemuž bylo napomáháno, byl dokonán neb aby předsevzat byl aspoň pokus ku vykonání jeho směřující; ustanovuje ř 5 tr. zák., že zločinu se dopouřtí nejen sám bezprostřední pachatel, nýbrř každý, kdo . . . k bezpečnému vykonání zlého činu přispěl. Podobně tedy jako lze přímému pachateli zlý čin přičítati nejen tehdy, když jej skutečně provedl, nýbrř již, když se oň aspoň pokusil, jest ten, kdo zlému skutku napomáhá, trestným, když je dán na straně přímého pachatele objektivní předpoklad trestnosti, totiž aspoň trestný pokus. Právem však vytýká zmateční stížnost, že rozsudek postrádá zjiřtění, že plod D-ové byl v době zásahu živým, kteréřto zjiřtění jest podmínkou zločinu vyhnání plodu, jakoř i pokusu tohoto zločinu a po-

máhání k němu, neboť na mrtvém plodu nelze vůbec ani zločinu toho ani pokusu jeho se dopustiti. V tomto směru může ovšem býti postačitelným zjištění, že nenastaly takové poruchy v těhotenství, které by nasvědčovaly tomu, že plod byl v době zásahu již odumřelý. Poněvadž však ani to nebylo zjištěno, jest tu nedostatek zjištění pojmové známky skutkové povahy zločinu podle §u 144 tr. zák. a jest proto zmatek podle §u 281 čís. 9 a) tr. ř. odůvodněn. Jinak neprovádí však zmateční stížnost hmotněprávního zmatku podle §u 281 čís. 9 a) tr. ř. po zákonu, neboť nadržuje se při svých vývodech zjištění prvního soudu.

Stížnosti dlužno však přiznati oprávnění též, pokud napadá rozsudek formálním zmatkem podle čís. 5 §u 281 tr. ř. Nalézací soud zjistil, že Adelaida H-ová Bedřišce D-ové do její pochvy vsunula gumovou rourku a tekutinu vstříkla, že gumová rourka (kathéter) jest prostředkem absolutně způsobilým k odehnání plodu ze života, že H-ová věděla o těhotenství D-ové a předsevzala zákrok úmyslně, by vyhnala plod Bedřišky D-ové, a učinil z těchto předpokladů závěr, že výrok o vině jest odůvodněn. Soudní znalec však uvedl, že způsob zásahu není přesně zjištěn, že zavedení kathétru jest jenom tehdy účelným, byl-li zaveden krčným žlábkem do dutiny dělohy a byla-li při tom vstříknuta tekutina, a že takový postup byl způsobilým prostředkem k vyhnání plodu. Soud nadržel se však při svém zjištění tohoto posudku, nezjistil, zda tekutina byla vstříknuta do dutiny dělohy, neb aspoň sice do pochvy, avšak směrem do dělohy neb alespoň směrem do ústí dělohy, ačkoli znalecký posudek má patrně ten smysl, že jen za těchto předpokladů jest kathéter a vstříknutí tekutiny prostředkem k vyhnání plodu in abstracto způsobilým. Odchytil-li se nalézací soud od onoho znaleckého posudku, aniž uvedl pro svoje odchylné stanovisko důvodů, vytýká mu stížnost právem nedostatek důvodů podle čís. 5 §u 281 tr. ř.

Další odůvodnění souhlasí s důvody rozhodnutí sb. n. s. č. 2595, na něž se poukazuje.

Čís. 2686.

Hmotněprávní zmatek lze uplatňovati (přípustně) i teprve při zrušovacího roku.

Skutková podstata zločinu vyhnání vlastního plodu podle § 144 tr. zák., jakož i spoluviny (§ 5 tr. zák.) na zločinu tom předpokládá, že plod v době zákroku žil; ve zjištění, že těhotenství bylo jím přerušeno, není obsaženo zjištění, že plod v době zákroku žil.

Ideální souběh zločinu podle §§ 5, 144 tr. zák. s přečinem podle § 335 tr. zák. jest možným, předpokládá však, by život, zdraví nebo tělesná neporušenost těhotné byly způsobem odehnání plodu ohroženy nebo porušeny nad míru s každým vyhnáním plodu pravidelně nutně spojenou.

Subjektivní skutková podstata přečinu § 335 tr. zák. tu předpokládá, že si pachatel byl neb aspoň mohl býti vědom zvláštního nebezpečí okolnostmi provedení skutku vyvolaného.

(Rozh. ze dne 7. března 1927, Zm I 631/26.)